

МИНУЛИ РАД – ОДНОС ЗАКОНА И КОЛЕКТИВНОГ УГОВОРА

Судија или државни службеник има право на додатак плате и по основу минулог рада који је раније остварио у органима локалне самоуправе.

Из образложења:

"Према утврђеном чињеничном стању, тужиља (судија) је у спорном периоду (раније) била у радном односу код Општинског секретаријата за друштвене приходе Општине Вождовац. Тај стаж осигурања није јој урачунат у време проведено на раду код послодавца Републике Србије, па је тужбени захтев за утврђење да јој припада право на минули рад и за тај период одбијен као неоснован.

Став о неоснованости (делимично) тужиљиног захтева, нижестепени судови образлажу да у спорном периоду Република није била послодавац тужиљи већ Општина Вождовац. Општински секретаријат за друштвене приходе није представљао организациону јединицу Републичке управе јавних прихода, што је констатовано у радној књижици. Како држава Србија није била послодавац тужиљи у спорном периоду то она нема право на накнаду за минули рад по основу члана 108. став 1. тачка 4. Закона о раду. Посебан колективни уговор за државне органе који је ступио на снагу 21.03.2015. године није применљив јер је супротан Закону о раду.

На правилно утврђено чињенично стање неправилно је примењено материјално право када је тужбени захтев делимично одбијен.

Закон о раду у члану 8. став 2. садржи правило по коме се општим актом и уговором о раду могу утврдити већа права и повољнији услови рада од права и услова утврђених законом. По члану 108. став 1. ЗОР прописано је да запослени има право на увећану зараду у висини утврђеној општим актом.

Посебни колективни уговор ("Службени гласник РС" 25/15 и 50/15) за државне органе садржи правило по коме запослени има право на додатак на основну плату у висини од 0,4% основне плате за сваку навршену годину радног стажа у радном односу у државном органу, органу аутономне покрајине, односно органу локалне самоуправе, независно од тога у ком органу је радио и да ли је орган у коме је запослени радио у међувремену променио назив, облик организовања или је престао да постоји (члан 32).

Из цитиране одредбе произилази да тужиља има право на увећање зараде по основу минулог рада који је остварила у спорном периоду код органа локалне самоуправе, јер јој то право признаје општи акт. Посебан колективни уговор није супротан закону нити је Уставни суд утврдио његову несагласност са законом. Тај акт је признао више права запосленом у материји која се може регулисати општим актима јер правило из члана 108. није императивне већ диспозитивне природе (императивна правила се општим актом не могу мењати)".

(Сентенца из преиначујуће пресуде Врховног касационог суда Рев2 1235/2017 од 14.2.2018. године, утврђена на седници Грађанског одељења од 12.2.2019. године)